

Про технологію передачі інформації між відомствами треба також домовлятися. Без урахування книжкових перлин колекцій архівів і музеїв Державний реєстр книжкових пам'яток буде неповний. Не кажучи вже про спеціалізовані музеї книги (Київський, Львівський, Острозький), розуміємо, що цінні книги як експонати зберігаються й в інших музеях, які підпорядковані не тільки Міністерству культури і мистецтв України.

Досі не зрозумілий шлях надсилання підготовлених описів. Наприклад, кому повинна надсилати свої дані бібліотека Ужгородського національного університету – ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України (західний регіон України) чи по своїй мережі бібліотек, скажімо, до Наукової бібліотеки ім. М. Максимовича Київського національного університету ім. Тараса Шевченка?

Для узгодження цих та інших питань знов-таки потрібні конкретні методичні рекомендації по видах пам'яток на допомогу бібліотекарям–укладачам Реєстру.

Стосовно використання демонстраційної версії і взагалі спеціального сайту щодо Реєстру НБУВ підготувала спектр відповідної інформації, яка містить Програму збереження бібліотечних та архівних фондів, Інструкцію про порядок відбору рукописних книг, стародруків, рідкісних та цінних видань, зразки описів та ін. Сюди ж можна було б

додати демоверсію ІРБІС для Реєстру, поточну інформацію, розпорядження, оголошення. При погодженні між Міністерством культури і мистецтв України та дирекцією НБУВ це може бути оперативно виставлено в Інтернеті, передано на сайт Національної парламентської бібліотеки України, адже ми робимо одну справу. Таким чином бібліотеки-учасниці зможуть звертатися не в Росію, а за українською версією, яку ще треба адаптувати до потреб Реєстру.

Міністерство культури і мистецтв України має вирішити питання щодо розширення штатів відповідних відділів у бібліотеках, які братимуть участь у створенні Реєстру; створити міжвідомчу координаційну раду з проблем створення Державного реєстру книжкових пам'яток; забезпечити постійну участь програміста у зведенні та оформленні інформації.

Все вищевикладене вказує на те, що дану роботу треба активізувати. Державний реєстр книжкових пам'яток потрібний не тільки для статистики та обліку у межах країни, вирішення питань щодо можливості їх вивезення за кордон, але й також для визначення першочергових завдань консервації, реставрації, виготовлення страхових копій тощо. Створення такого багатотомного джерела і, одночасно, документа загальнодержавного значення є справою дуже важливою і необхідною.

XIV читання академіка В. І. Вернадського в Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського

12 березня 2004 року Комісія НАН України з розробки наукової спадщини академіка В. І. Вернадського та Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського провели XIV читання академіка В. І. Вернадського «Володимир Іванович Вернадський – ноосферолог та громадянин». Головував на читаннях заступник генерального директора НБУВ, канд. іст. наук, заслужений діяч культури України А. Г. Бровкін.

У заході зацікавлену участь узяли представники таких установ, як Головна астрономічна обсерваторія НАН України, Національна парламентська бібліотека України, Державна медична бібліотека, Державна наукова педагогічна бібліотека ім. В. Сухомлинського, Державна наукова технічна бібліотека, Інститут ботаніки НАН України, Львівський національний університет іме-

ні І. Франка, Товариство «Коло – ра»; представники засобів масової інформації та ін. (понад 50 осіб).

На академічних читаннях К. М. Ситник – почесний директор Інституту ботаніки ім. М. Г. Холодного НАН України, голова Комісії НАН України з розробки наукової спадщини академіка В. І. Вернадського, академік НАН України – вперше оприлюднив новий погляд на проблему ноосфери, здійснив глибокий аналіз стану сучасного світу, науки, моралі, духовності. Оригінальна постановка проблеми викликала непідробний інтерес аудиторії, активне обговорення наукової, в кращих академічних традиціях підготовленої відомим дослідником спадщини В. І. Вернадського, доповіді.

*Інформаційна служба
культурно-просвітницького центру НБУВ*